

Men ikke desto mindre vil jeg gerne spørge fru Pernille Blach Hansen: Når LO og store dele af fagbevægelsen og Socialdemokratiet, hele den store socialdemokratiske familie, pludselig er blevet så sure på vismændene, vil det så være sådan, hvis jeg igen fremsætter forslaget om at nedlægge Det Økonomiske Råd, at så vil Socialdemokratiet støtte det forslag?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Til hr. Kim Behnke kan jeg sige klart nej. Vi vil ikke på baggrund af det her være med til at nedlægge Det Økonomiske Råd, men vi vil have lov til at sige, at her er faktisk nogle ting, vi er uenige i. Vi mener ikke, at man kan skille økonomi og politik fra hinanden; det hænger sammen. Sådan er det. Virkningen af et økonomisk-politisk samarbejde i Europa har vismændene jo ikke med. Det vil vi gerne påpege og sige: Vi synes, at det økonomisk-politiske samarbejde om beskæftigelse og om nogle ting på skatteområdet faktisk kan være med til at støtte Danmark og også bedre vores økonomi. Så vi har kommenteret nogle ting, som vi har været uenige i, hvor vi ikke har været enige i tilgangen, ikke har været enige i afgrænsningen.

Og så vil jeg godt benytte lejligheden til at spille en bold tilbage. Der var jo mange nejsigere, der var meget vrede på DUPI. Foreslår hr. Kim Behnke nu også, at vi skal nedlægge DUPI, fordi han ikke var enig i DUPI-rapporten?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Hvis fru Pernille Blach Hansen havde hørt min ordførertale under den debat, så ville hun have noteret sig, at jeg faktisk roste DUPI-rapporten, fordi vi havde fået samlet fakta. Jeg var uenig i konklusionerne.

Men når Socialdemokratiet og fru Pernille Blach Hansen mener, at det er meget, meget vigtigt at kritisere Det Økonomiske Råd den her gang, så er mit spørgsmål: Hvorfor gjorde man det så ikke i foråret 1997? I foråret 1997, altså for 3 år siden, konkluderede Det Økonomiske Råd jo fuldstændig det samme, som det har gjort her i foråret 2000. Dengang stod det selvfølgelig på side 134, så det kan være, at man ikke nåede at læse så langt i rapporten dengang.

Men når kritikken fra Det Økonomiske Råd og konklusionen fra Det Økonomiske Råd var fuldstændig den samme i 1997, nemlig at der

ingen – jeg gentager: ingen – fordele for Danmark er ved at gå med i Den Økonomiske og Monetære Union, hvorfor var Socialdemokratiet, regeringen og LO, hele den socialdemokratiske familie, så tavs for 3 år siden, mens nu, hvor der er udskrevet en folkeafstemning, så går man fuldstændig i panik, når Det Økonomiske Råd siger, hvad det sagde for 3 år siden.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Kim Behnkes indlæg er jo et udtryk for en meget overset detalje i hele debatten om den fælles valuta, nemlig at den rent faktisk er her. Den findes rent faktisk. Det kører derudad. Det er en ting, som er her, og en realitet, vi nu skal tage stilling til.

Jeg synes, det er helt fair, at man kommenterer og tager stilling til de analyser, der kommer, og påpeger, om man synes, at der er problemer, eller om man synes, at de er gode. Det synes jeg er helt fair. Det synes jeg også hr. Kim Behnke skal anerkende. Vi mener faktisk, der er økonomiske og politiske fordele ved at være med i den fælles valuta. Det er hr. Kim Behnke uenig i, men jeg synes, at vi ville kunne løfte debatten op på et højere plan ved faktisk at tage udgangspunkt i, at den fælles valuta findes, den er her. Vi skal ikke diskutere, hvordan vi gerne vil have den til at se ud, men vi skal diskutere, om det er bedst for Danmark at gå med, eller om det er bedst for Danmark at stå udenfor. Og dér er jeg ikke i tvivl: Det er bedst for Danmark at gå med og få vores indflydelse tilbage.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Pernille Blach Hansen efterlyste i sin tale partier med mod til at stå ved deres holdninger. Så må jeg bare konstatere, at jeg synes så, at Socialdemokratiet har tabt modet i en række sager. Før folketingsvalget skulle der ikke være flere folkeafstemninger foreløbig om EU eller vores forbehold. Der skulle ske klare forbedringer for børnefamilierne. Der skulle også ske andre ting og sager. Jeg nævner blot disse to.

Nu skal vi have en folkeafstemning. Nu må vi konstatere, at regeringen ikke vil – når vi ser det på baggrund af finanslovforhandlingerne sidste år – gøre noget ordentligt i forhold til orlovsordninger, der kan sikre forældre mere tid til børn. På disse områder svigtede modet Socialdemokratiet.